

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Lidelsens Vej

Citation: Dalgas, Ernesto: "Lidelsens Vej", i Dalgas, Ernesto: *Lidelsens Vej*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 296.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgaasideval-shoot-idm139862323180016/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Lidelsens Vej

volutionen. Det var en læselig, populær udgave; den her foreliggende tredje udgave føres i nogen grad tilbage til førsteudgaven, jf. den tekstkritiske oversigt.

Romanens tekstforhold er som sagt oplyst af Aage Henriksen, og omtalt ovenfor. Her skal blot anføres en argumentation for at aftrykke »Tillæg«, lig manuskripthefte IV (eller D, hos Aage Henriksen).

Siderne 274-278 stammer ikke fra Dalgas' hånd i den skikkelse, de har nu. De er et sammendrag af en længere sammenhæng, og som sådan utilfredsstillende. Jeg kunne her have valgt som i anden udgave stort set at udelade disse sider, men har taget dem med for at give læseren et omfattende indtryk af bogen og dens skæbne. For at vise mest muligt af materialet er disse udsåede manuskriptsider – i det omfang de er bevaret – trykt uden normalisering (side 259-278). Man vil således kunne danne sig et indtryk af den opgave, der meldte sig for familien Langballe og Axel Mielche, da de skulle fremstille et trykmanuskript til bogen.

7. Tekstkritik

Grundlaget for teksten i nærværende udgave er førsteudgaven, 1903. I overensstemmelse med Dalgas' sidste redaktion af værket er der foretaget visse rettelser for at skabe forståelighed og indre konsekvens i teksten og for at skabe formel konsekvens i f.eks. titulatur og grammatisk tal, jf. s. 295 om 1963-udgaven. Desuden er der et enkelt sted indføjet en læsemåde fra det bevarede manuskript, og enkelte henvisninger til afsnit og personer, der er fjernet i Dalgas' redaktion, er slettet. Åbenlyse tryk- og »sjuske«-fejl er stiltiende rettet; inkonsekvent interpunktion er dog fastholdt. Fra afsnittet: »Hvordan var saa Frøken Prosa?» (side 117) og i resten af skildringen af sommeren på Stærmosegaard (og visse steder i henvisninger til denne) opretholdes ikke den fortællerfiktion, der indledes side 10 (den rene 3. personfortælling), men den erindrende Salomon taler selv med. Det forsøg på gennemførelse af Dalgas' sidste redaktion, som er gennemført i resten af teksten, er af flere grunde ikke realiseret i disse afsnit. Dels er det ikke muligt af sproglige grunde, sådan som det ellers kan lade sig gøre ved at rette enkelte inkonsekvente ord, idet der her er tale om en grundlæggende 1. persons-erindringsform. Dels vilie ethvert for-